

מסכת עדיות

פרק ד משנה ו'

חַבִית שֶׁל זִיתִים מְגֻלָּגִים, בֵית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים, אֵינוֹ צָרִיךְ לְנַקֵב. וּבֵית הַלְל אֲוֹמָרִים, צָרִיךְ לְנַקֵב. וּמוֹדִים, שֶׁאֵם נַקֵבָה וְסַתְמָה שְׁמָרִים, שֶׁהִיא טְהוֹרָה. הַסֵּד בְשָׁמָן טְהוֹר וְגַטְמָא, יְרֵד וְטַבֵּל, בֵית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים, אָף עַל פִי שֶׁהִיא מְגַטֵּף, טְהוֹר. וּבֵית הַלְל אֲוֹמָרִים, כִּי סִכְת אַבָּר קָטָן. וְאִם הִיא שָׁמָן טְמָא מִתְחַלְתוֹ, בֵית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים, כִּי סִכְת אַבָּר קָטָן. וּבֵית הַלְל אֲוֹמָרִים, מִשְׁקָה טָפֵח. רַבִי יְהוֹדָה אֲוֹמֵר מִשְׁוּם בֵית הַלְל, טָפֵח וְמַטְפֵיכָה: